

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ, 24 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1960

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
204

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 835

Άρθρον 4.

Περί παρατάσεως, τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των διατάξεων του ένοικιοστασίου κλπ. συναφών νόμων κατ' εφαρμογήν του Ν. Δ. 3985)1959».

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες υπ' όψιν: 1) τας διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 1 του Ν.Δ. 3985)1959 «περί παρατάσεως της ισχύος του Β. Δ. της 27)27 Μαΐου 1957 «περί ένοικιοστασίου», τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων τούτου και χορηγήσεως έξουσιοδοτήσεως προς συμπληρώσιν, τροποποίησιν και κατάργησιν του ισχύοντος ένοικιοστασίου», 2) την υπ' αριθ. 723)1960 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου της Έπικρατείας, προτάσει του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν :

Άρθρον 1.

1. Παρατείνεται μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1962, ή ισχύς πασών των διατάξεων του από 27)27 Μαΐου 1957 Β. Δ. «περί ένοικιοστασίου», ως τούτο ισχύει ήδη, έπιφερομένων των ακόλουθων τροποποιήσεων και συμπληρώσεων.

2. Η εις τὰ άρθρα 8, 10, 27 παρ. 1 και 44 Β' παρ. 4 έδάφ. α' χρονολογία 30 Σεπτεμβρίου 1959 αντικαθίσταται διά της χρονολογίας 31 Δεκεμβρίου 1962.

Άρθρον 2.

Από της ισχύος του παρόντος Β. Διατάγματος τὸ κατ' εφαρμογήν των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 13 και της παραγράφου 2 του άρθρου 14 καθοριζόμενον μίσθωμα, εν ουδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ ἐλευθέρου μισθώματος τοῦ μισθίου.

Άρθρον 3.

1. Αἱ ἐν τοῖς ἐδαφίοις α' και β' της παρ. 10 τοῦ άρθρου 13 ὀριζόμεναι ἡλικίαι: 70 ἐτῶν τοῦ μικροϊδιοκτήτου ἐμισθωτοῦ και 25 ἐτῶν της θυγατρὸς μικροϊδιοκτήτου γονέως ἢ της ὑπανδρευομένης μικροϊδιοκτητρίας, μειοῦνται ἀντιστοίχως εἰς 65 και 21.

2. Τὸ ἐν τέλει τοῦ ἐδαφίου γ' της αὐτῆς παραγράφου ὀριζόμενον μίσθωμα εἰς 55 ἑκατοστὰ, ἀξήθδεν ἤδη δυνάμει τοῦ Ν. Δ. 3985)1959 εἰς 61 ἑκατοστὰ τοῦ βασικοῦ μισθώματος, ἀξάνεται ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1961 εἰς 66 ἑκατοστὰ και ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1962 εἰς 71 ἑκατοστὰ. Τὸ δὲ ἐν τέλει της παρ. 1 τοῦ άρθρου 18 ὀριζόμενον μίσθωμα ἀξάνεται εἰς 47 ἑκατοστὰ τοῦ βασικοῦ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1961 και εἰς 51 ἑκατοστὰ τοῦ βασικοῦ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1962.

Τὰ ἐδάφια α—ζ της παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 29 ἀντικαθίστανται: ὡς ἐξῆς: «Παράγρ. 1. Ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ παρόντος παρατεινομένων μισθώσεων ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1961 και ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1962 τὸ μίσθωμα καθορίζεται ὡς κάτωθι, ὑπολογιζόμενον εἰς ἑκατοστὰ ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθώματος:

α) Ἐπὶ κατοικιῶν γενικῶς εἰς 43 ἑκατοστὰ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1961 και 46 ἑκατοστὰ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1962.

β) Ἐπὶ κατοικιῶν μισθοσυντηρήτων τῶν κατηγοριῶν α, β και ε της παραγρ. 1 τοῦ άρθρου 5 εἰς 16 και 18 ἑκατοστὰ τοῦ βασικοῦ, ἐφ' ὅσον τὰ ἐκ πάσης πηγῆς μηνιαία εἰσοδήματα αὐτῶν, συνυπολογιζόμενων και τῶν συνοικούντων μετ' αὐτῶν ἐν τῷ μισθίῳ οἰκείων των, δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 2.500 και εἰς 27 και 29 ἑκατοστὰ ἐφ' ὅσον ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τούτο.

γ) Ἐπὶ κατοικιῶν τῶν λοιπῶν μισθοσυντηρήτων εἰς 27 και 29 ἑκατοστὰ τοῦ βασικοῦ.

δ) Ἐπὶ γραφείων εἰς 47 και 50 ἑκατοστὰ.

ε) Ἐπὶ καταστημάτων γενικῶς εἰς 65 και 69 ἑκατοστὰ.

στ) Ἐπὶ μισθώσεων ἐν αἷς μισθωτῆς εἶναι ἀνώνυμος βιομηχανικῆ ἐταιρεία εἰς 76 και 81 ἑκατοστὰ.

ζ) Ἐπὶ μισθώσεων ξενοδοχείων ὕπνου, ἐφ' ὅσον διὰ της συμβάσεως ἔχει συνομολογηθῆ πάγιον μίσθωμα εἰς 65 και 69 μὲν ἑκατοστὰ ἐὰν κείνται ἐν Ἀθήναις και Πειραιεῖ ὡς και ἐπὶ τῶν ξενοδοχείων ὕπνου πολυτελείας και α' τάξεως τῶν κειμένων εἰς λουτροπόλεις, εἰς 56 και 60 δὲ ἑκατοστὰ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ξενοδοχείων τῶν ὀπουδήποτε κειμένων. Τὸ αὐτὸ ισχύει και διὰ τὰ ἀνεγνωρισμένα οἰκοτροφεία τὰ λειτουργοῦντα δυνάμει ἀδείας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ».

Άρθρον 5.

Ἡ παράγραφος 4 τοῦ άρθρου 29 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Ἐπὶ κατοικιῶν, ὡς μίσθωμα ὀφείλεται τὸ 1)10 τῶν ἐκ πάσης πηγῆς τακτικῶν μηνιαίων εἰσοδημάτων τοῦ μισθωτοῦ και τῶν συνοικούντων οἰκείων αὐτοῦ, ἐὰν τούτο εἶναι ἀνώτερον τοῦ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, ὡς ἐκάστοτε ισχύουν, καθοριζόμενον, μὴ δυνάμενον ὅμως νὰ ὑπερβαίη ἐπὶ μισθοσυντηρήτων μὲν τὸ ἄρτιον, ἐπὶ τῶν λοιπῶν δὲ μισθωτῶν τὸ ἠξήθημενον μίσθωμα. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν τὸ μηνιαίον μίσθωμα δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν δραχμῶν πενήτηκοντα (50)».

Άρθρον 6.

Μετὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ αὐτοῦ άρθρου 29 προστίθεται παράγραφος 4α ἔχουσα οὕτω:

«Παράγρ. 4α. 'Επιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τῆς προηγούμενης παραγράφου καὶ τῶν ἐπομένων παραγράφων 5 καὶ 7 ἐδάφιον β' τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπὶ κατοικιῶν, ἐφ' ὅσον ὁ μισθωτὴς δὲν εἶναι μισθοσυντηρητὸς, τὰ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, ὡς ἐκάστοτε ἰσχύουν, καθοριζόμενα μισθώματα δύνανται νὰ προσαυξάνωνται μέχρις 200)ο, εὐχὴ ἕμως πλέον τοῦ κατὰ τὴν παράγρ. 7 ἐδάφ. α' ἠϋξημένου μισθώματος, ἐὰν ὁ ἐκμισθωτὴς εἶναι οἰκονομικῶς ἀσθενέστερος τοῦ μισθωτοῦ, συνεκτιμωμένων ὁμῶς καὶ τῶν οἰκογενειακῶν ἀναγκῶν ἀμφοτέρων».

Ἄρθρον 7.

Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγρ. 6 τοῦ ἄρθρου 29 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«Ἐὰν μέχρι τέλους Μαρτίου 1961 καὶ τέλους Δεκεμβρίου 1961 τὸ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν μέχρι τῶν χρονολογιῶν τούτων ἰσχυουσῶν διατάξεων καταβαλλόμενον μίσθωμα εἶναι μείζον τῶν διὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος διὰ τὸν μετὰ τὴν 1ην Ἀπριλίου 1961 καὶ 1ην Ἰανουαρίου 1962 χρόνον ὀριζομένων μισθωμάτων, ἐξακολουθεῖ νὰ καταβάλληται τὸ αὐτὸ καὶ μετὰ τὰς χρονολογίας ταύτας, ὅπερ ἐν ἀσπὴ περιπτώσει δὲν δύναται νὰ υπερβαίνη τὸ ἐν παραγρ. 7 ἐδάφ. α' ἠϋξημένον μίσθωμα».

Ἄρθρον 8.

1. Τὸ ἐδάφιον α' τῆς παραγρ. 7 τοῦ ἄρθρου 29 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

(α') Ἠϋξημένον μίσθωμα νοεῖται τὸ ἰσούμενον :

I) Ἐπὶ κατοικιῶν ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1961 πρὸς τὰ 66 ἑκατοστὰ τοῦ βασικοῦ καὶ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1962 πρὸς τὰ 71 ἑκατοστὰ τοῦ βασικοῦ.

II) Ἐπὶ γραφείων πρὸς τὰ 65 ἑκατοστὰ καὶ 69 ἑκατοστὰ.

III) Ἐπὶ καταστημάτων πρὸς τὰ 76 ἑκατοστὰ καὶ 81 ἑκατοστὰ.

IV) Ἐπὶ μισθώσεων ἐν αἷς ὁ μισθωτὴς εἶναι ἀνώνυμος βιομηχανικὴ ἐταιρεία εἰς 88 ἑκατοστὰ καὶ 93 ἑκατοστὰ.

2. Τὸ ἐν τῷ ἐδαφίῳ β' τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἰδίου ἄρθρου 29 ὀριζόμενον μίσθωμα εἰς 75 ἑκατοστὰ, ἀϋξηθὲν ἤδη δυνάμει τοῦ Ν. Δ. 3985)1959 εἰς 83 ἑκατοστὰ τοῦ βασικοῦ μισθώματος, ἀϋξάνεται εἰς 90 ἑκατοστὰ ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1961 καὶ 100 ἑκατοστὰ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1962.

Ἄρθρον 9.

1. Εἰς τὴν περίπτωσιν β' τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 34 αἱ χρονολογίαι 1 Μαΐου 1952 ἀντικαθίστανται διὰ τῶν χρονολογιῶν 1 Μαρτίου 1955, ἡ δὲ χρονολογία 31 Μαΐου 1956 διὰ τῆς χρονολογίας 31 Μαΐου 1957.

2. Εἰς τὴν παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 38 ἀντικαθίσταται ἡ χρονολογία 1 Μαΐου 1952 διὰ τῆς χρονολογίας 1 Μαρτίου 1955.

Ἄρθρον 10.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 39 προστίθεται ἄρθρον 39α ἔχον ὡς κάτωθι, ἀπαλειφόμενης τῆς διατάξεως τῆς παραγρ. 9 τοῦ ἄρθρου 34 :

«Ἄρθρον 39α. Τὸ κατὰ τὰ ἄρθρα 34 καὶ 35 δικαίωμα ἰδιοκατοικίσεως δύναται νὰ ἀσκηθῆ ἕως 30 Ἰουνίου 1961 ἐὰν παρήλθῃ ὁποσδήποτε πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1961, ἄλλως δὲν νὰ ἀσκηθῆ ἐντὸς ἐξαμήνου ἀφ' ἧς παραχθῆ».

Ἄρθρον 11.

Ἡ παράγραφος 11 τοῦ στοιχ. Α' τοῦ ἄρθρου 44 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«11. Ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1961 καὶ 1ης Ἰανουαρίου 1962 τὰ μισθώματα ἐν Δωδεκανήσῳ ἐπὶ τῶν παρατεινομένων διὰ τοῦ παρόντος μισθώσεων καθορίζονται ὡς κάτωθι :

α) Ἐπὶ κατοικιῶν γενικῶς εἰς 20 ἑκατοστὰ τοῦ βασικοῦ ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1961 καὶ εἰς 22 ἑκατοστὰ τοῦ βασικοῦ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1962.

β) Ἐπὶ κατοικιῶν μισθοσυντηρήτων τῶν κατηγοριῶν α', β' καὶ ε' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 εἰς 10 καὶ 11 ἑκατοστὰ τοῦ βασικοῦ, ἐφ' ὅσον τὰ ἐκ πάσης πηγῆς μηνιαῖα εἰσοδήματα τοῦ μισθοσυντηρήτου μισθωτοῦ καὶ τῶν συνοικούντων μετ' αὐτοῦ ἐν τῷ μισθίῳ οἰκείων του δὲν υπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 2.500 καὶ εἰς 14 καὶ 15 ἑκατοστὰ ἐφ' ὅσον υπερβαίνουν τὸ ποσὸν τοῦτο.

γ) Ἐπὶ κατοικιῶν μισθοσυντηρήτων τῶν λοιπῶν κατηγοριῶν εἰς 14 καὶ 15 ἑκατοστὰ τοῦ βασικοῦ.

δ) Ἐπὶ γραφείων εἰς 18 καὶ 20 ἑκατοστὰ τοῦ βασικοῦ.

ε) Ἐπὶ καταστημάτων εἰς 28 καὶ 30 ἑκατοστὰ τοῦ βασικοῦ.

στ) Ἐπὶ μισθώσεων ἐν αἷς μισθωτὴς εἶναι ἀνώνυμος βιομηχανικὴ ἐταιρεία εἰς 35 καὶ 37 ἑκατοστὰ τοῦ βασικοῦ.

ζ) Ἐπὶ μισθώσεων ξενοδοχείων ὕπνου εἰς 23 καὶ 25 ἑκατοστὰ τοῦ βασικοῦ.

η) Τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 29 παράγραφος 7 ἠϋξημένον μίσθωμα ὀρίζεται ἐπὶ κατοικιῶν εἰς 30 καὶ 33 ἑκατοστὰ τοῦ βασικοῦ μισθώματος, ἐπὶ γραφείων εἰς 23 καὶ 25 ἑκατοστὰ, ἐπὶ καταστημάτων εἰς 33 καὶ 35 ἑκατοστὰ καὶ ἐπὶ μισθώσεων ἐν αἷς μισθωτὴς εἶναι ἀνώνυμος βιομηχανικὴ ἐταιρεία εἰς 76 καὶ 81 ἑκατοστὰ τοῦ βασικοῦ.

Ἄρθρον 12.

1. Ὅπου ἐν τοῖς ἄρθροις 3, 4, 8 καὶ 11 σημειοῦνται δύο ἀριθμοὶ ἀναφερόμενοι εἰς τὸν καθορισμὸν τῶν ἑκατοστῶν τοῦ βασικοῦ μισθώματος ὁ μὲν πρῶτος ἀφορᾷ τὸ μίσθωμα ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1961 ὁ δὲ δεύτερος τὸ μίσθωμα ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1962.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος ἀρχεῖται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1961 πλὴν τῶν διατάξεων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ἀϋξησην τῶν μισθωμάτων τῶν ὁποίων ἡ ἰσχὺς ἀρχεῖται ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1961 καὶ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1962.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Δεκεμβρίου 1960

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Α. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, Ε. ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΣΙΤΣΑΣ, Κ. ΚΑΛΛΙΑΣ, Δ. ΜΑΚΡΗΣ, Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, Λ. ΔΕΡΤΙΔΗΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Ε. ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, Κ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, Θ. ΚΟΝΙΤΣΑΣ, Δ. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ.